

Forfatter: Gøye, Mogens

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Gøye, Mogens (1541-08-10)

Citation: Gøye, Mogens: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Gøye, Mogens (1541-08-10)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)*, TRYKT HOS NIELSEN & LYDICHE (AXEL SIMMELKIÆR), s. 67. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-001-shoot-L0007431460010082.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Skanderborg, 10. August 1541.

Mogens Gøje til Mogens Gyldenstjerne.

Han takker ham for hans Hjælp i den Sag om Tordsøgaard, som han har begyndt mod Peder Oxe. Sender sin Skrifer Oluf Hammer til Kansleren for at faa den ham af Landstinget tilstaaede Indførsel i Tordsøgaard efter hans Ønske ført frem for Herredagen. Han sender ham Fuldmagt til at indløse Gaarden fra Peder Oxe og hans Medarvinger, men han maa ikke betale flere Penge ved Indløsningen end der er fastsat i Kontrakten mellem Mogens Gøje og Fru Cecilie, der er sluttet i Køge og som han sender med. Han maa ikke kvitte Pengene af i den Sum, som Peder Oxe skylder Mogens Gøje for Gisselfeld.

Wenlliig oc kierlliig helsenn alltiid forsenndt met Gudt. Kiere her Magnus, frende oc besønderliigenn gode wen, tacker jeg teg saa gantz høigeliigenn gerne fore allt gode oc mangefold welluilliighet, jeg stedse oc alltiid vdi mange madhe aff teg befinder oc besønderliigenn fore thyn wenlliige scriffuelse oc thend store vmage oc fliidsomeliighet, som tw tager teg tiill vdi myn sag, som tw ther vdi landet emod Per Oxe om Tordzøgaard oc godzs haffuer begiønt, huilcket allt jeg met alld trohedt gerne hoss teg forskylde will, saa lenge jeg leffuer, met hues gode nogertiid vdi myn formwge wære kand. Oc giiffuer teg her met wenlliigen tiilkiende, at jeg vdaff forbemelte thyn scriffuelse haffuer formerckt, at tw wore sindzs oc aldelis rede at wille haffue draget hiid offuer tiill landet at talit met meg oc flere thyne wenner etc., ßaa esdtw vdaff herrens kald bleffuen forhindert, at thet icke matte heller kunde skie, oc at tw nw esd tiillsagdt at skall følliige paa thet Suenske tog etc. Tha kiendet Gud, at jeg saa gerne som en thyne kiere brødre heller huldeste wen her vdi landet haffde siedt thyn tiillkompst oc haffde oc aldelis rettet meg ther effther at wille aff myn yderste formwge haffue giort teg gott selskaff, saa lenge tw haffde fortøiget noget neruerendis vdi thend eigen hoss meg, oc haffde well haffdt at tale met teg om s. 68mange hande ærinde magt anliggendis, jeg icke nw schriiffue kandt. Dog forsier jeg meg, at nar Gud will, tw nw komer vdaff wor nadiste herris reigse oc kald igien, at tw end tha willt haffue vdi willig oc hugkomelse at besøge oss Juder, tw skallt for myns part wære meg welkomen, oc will gerne deele met teg, hues jegh haffuer, ther gott er, som jeg deß pligttiig er. Kiere her Magnus, huorledis thet nw begiiffuer sig met thend sag om Tordzsø gaardt oc godzs, haffuer jeg vdaff thyn schriiffuelse noksame forstaet, at tw esd nw komen saa wiit ther met, at teg er steddis jndførsell fral) landztingget, oc ther tw haffde forne: godemendt tiilhobe forsamlet, som teg skulle haffue jndførd, tha haffuer tw for orsage skyld sloppet same jndførsell oc taget theris breff, at nar the ydermere met wor nadiste herris breff vdi thend sagh bleff tiillsagd, tha ville the fult giøre same befalingher, huilcket allt wor thend orsage, at tw heller ville wære jndførd met riigens rætt oc deele end fra landzstingget, begierendis, jeg fordii ville fly teg alle lagdagx breffuene aff riigens cantzler paa en tiid oc ther hoss en sex vgers steffning etc. Tha, kiere her Magnus, lader jeg nw fore thend skyld myn schriiffuer Oluff Hammer riidhe met thenne thyn dreng tiill riigens cantzler, oc haffuer screffuit hannum tiill ther om, at hand for myn skyld will sliige forføllingx breffue giiffue teg paa myne wegne paa en tiid, og haffuer befalit forne Oluff Hammer, at, om hand thet begierendis er, skall hand giiffue cantzleren myt forpligtelse breff, at same breffue skall icke brydes heller forfølliigis vden tiill rette tiide, saa thet skall wære hannum angerløsd; huorledis sig ther met forløber, heller huat breffue tw nw kand faa heller icke faa, thet haffuer jeg befalit Oluff at scriffue teg tiill 2) etc. Her sender jeg teg myt machttiigbreff at jndløse Tordzsøgaard oc godzs paa myne weigne fra Per Oxe oc hans metarffuinger effther thend contrachtis lyudelse, som ginge vdi Kiøge, huilcken contrachts. 69 jeg oc nw skicker teg tiillhande met en steffning oc konning Fredericks dom paa same contracht, at thend er dømpet wed syn fuldemagt, oc fru Cecille thend at fuldgiøre³), som thend jndholder oc vdwiiser etc. Szaa wed jeg meg nw jngen flere breffue at haffue thend sag angiendendis, ther tw wiidere heller ydermere kand haffue behoff, oc skalttu ther haffue vpsiehende paa oc grandgiiffueliigen tage teg ther ware fore, at om thet kommer ther tiill, at tw løßer Per Oxe vdaff thet Tordzsø pant, at tw icke tha vdlegger hannum flere pendinge, end thenne contracht, emellom fru Cecille oc meg giort er, jndholder⁴); thii ther saa kand findis, her Johan Oxe thet giort haffuer, tha haffuer hand ther icke haffd befaling paa aff meg, oc lader meg tække, at jngen retferdiige domere kand døme teg tiill paa myne weigne mere at vdlegge heller betale her Johan Oxe heller hans arffuinger, end som contrachten formelder oc jndholder, oc beklag paa myne weigne, at same contracht er meg icke holden heller fuldgiort vdi noger made, oc om teg saa tæckis, esk endnw oc begiere, at same contracht maa meg fuldgiøris, oc tag thet bescreffuit, thii tw well selff ydermere wedst oc kand besinde, huat tiill sagen thiener, end jeg nw scriffue kandt. 5) Men at jeg skulle quitte vdi thend swm, Peder Oxe bliiffuer meg skyldig for Giislefeld, thet will jeg for jngen deell giøre; thii forvndner jeg teg meget heller at indløset paa myne weigne, at tw fordii wille tencke ther tiill met same sagh at forfølliige fremdelis, nar teg nw tiillskickér, 6) icke nøghafftiigt, ßaa at tw ther met kand wære foruarit, tha will jeg thet vdi fremtiden, nar Gud will, wii tiilhobe komer, effther thyn eigen willig forandre, som liideliigt skall wære oc teg oc thyne skadesløsd y alle made. Jngen sønderliig nyg tidinge wed jeg nw paa thenne tiid at s. 70schriiffue teg; men ther jeg vdi noger sag kand tiill willig oc gode thiene teg oc thyne (.the som ville haffuit aff meg tiill gode.) will jeg ther tiill findis gantzske welluilliig, oc tw ther paa aldelis jngen twiiffuell skallt haffue, ther forlad teg friit tiill, bedendis gerne, tw willt siige fru Anne, thyn kiere husfru, mange godenather paa myne weigne. Befalendis teg Gud alldmechtigste. Datum Schanderborg S: Laurentij martiris dag aar etc. mdxljo.

Magnus Gøye ridder.

(Bagpaa: Mærke af Seglet og Udskriften:)

Erlig welburdiig mand och strengge ridder, her Magnus Gyllenstiernn tiill Tomerop, myn kiere frende oc besønderliigenn gode wenn. ¹⁾

s. 71(Mogens Gyldenstjernes Paaskrift bagpaa:)

M. holle meg skadeløs. Laurensj 41.

(Mogens Gyldenstjernes Randbemærkninger:)

1) Om indførsel i Torssø af landstynget. 2) At jndløsse Torssø. 3) Om then contract i Køge er dømpet at gøre fult. 4) Flere π en som contracten bemelder, oc er contracten jnttet hollen. 5) Qyutte vdi ten sum. 6) Om tet breff er icke nøgachttiig nog, wyl i fremtyden oc skadeløs.